Перед нами сиділо троє
І в губах стремів жах.
Дзвеніла шибка захриплою грою
І розхристував крила птах

Вечером, коли крутять каву,
І заблимає чадний огонь —
Вилізе й загине смертю безславною
На брудному й метушливому пероні.

22-II-920. Київ.